

sted. Den æthiopiske delegerede kunne slutte sig hertil, men gav udtryk for, at hans regering ønskede en juridisk afgørelse på grundlag af den italiensk-æthiopiske konvention af 16. maj 1908.

Der fremsattes to resolutionsforslag, et britisk-amerikansk og et af Ceylon, Grækenland, Indonesien, Liberia og Sudan. Intet af de to forslag, som begge gik ud på at henvise sagen til voldgift, fik imidlertid ubetinget tilslutning fra de to parter. Efter en række underhåndsdrøftelser enedes forslagsstillerne til de to fremsatte resolutionsforslag om en fælles tekst, som kunne godkendes både fra italiensk og æthiopisk side, og som derefter vedtoges enstemmigt af udvalget.

I resolutionen giver plenarforsamlingen udtryk for den opfattelse, at en endelig løsning på striden hurtigst kan ske ved voldgift.

Plenarforsamlingen anbefaler til de to

parter om muligt inden tre måneder at nedsætte en voldgiftsdomstol bestående af tre jurister, således at hver af parterne vælger et medlem, og at disse to derefter i fællesskab udpeger det tredje medlem. Spørgsmålet om, hvem der i tilfælde af de to parters uenighed skulle udnævne det tredje medlem, havde udvalget ladet stå åbent, men ved sagens behandling i plenarforsamlingen oplystes det, at parterne var enedes om, at kongen af Norge i tilfælde af uenighed skulle vælge det tredje medlem.

I resolutionen udtales det endelig, at voldgiftsdomstolen skal fastlægge grænsen på et grundlag, som de to lande skal træffe aftale om med bistand af en uafhængig person, udnævnt af de to regeringer. De to regeringer skal aflægge beretning til 13. plenarforsamling om de opnåede resultater.

Resolutionen vedtoges enstemmigt af plenarforsamlingen den 14. december 1957.

X. Budget- og administrationsspørgsmål.

1. Tillægsbevilling for 1957.

(Dagsordenens punkt 40).

Plenarforsamlingen godkendte den 14. december 1957 med 62 stemmer mod 9 (de østeuropæiske lande m. fl.) en af 5. udvalg vedtaget indstilling, hvorefter tillægsbevillingerne for 1957 fastsættes til et beløb af i alt \$ 2 359 000. Det samlede bruttoudgiftsbeløb for 1957 kommer herved op på \$ 53 174 700.

En af de vigtigste poster, for hvilke der søgtes tillægsbevilling, var et beløb på ca. \$ 500 000 til dækning af udgifter foranlediget af, at 11. plenarforsamling var indkaldt i længere tid end forudset.

2. Budget for 1958.

(Dagsordenens punkt 41).

Udgifterne for 1958 er anslået til \$ 55 062 850, diverse indtægter til \$ 3 250 000, hvorved fremkommer et nettobudget på \$ 51 812 850. Med tillæg af en tillægsbevilling for 1957 på \$ 2 359 000 og efter fradrag af besparelser på budgetterne for 1956 og 1957, \$ 2 671 850, fremkommer der således en nettoudgift for 1958 på \$ 51 500 000, som pålignes medlemsstaterne,

og hvoraf Danmark skal udrede 0,64 pct. eller \$ 329 600. Efter forskellige fradrag bliver nettobidraget fra dansk side \$ 273 403,08.

Budgettet vedtoges af plenarforsamlingen den 14. december 1957 med 68 stemmer, 9 imod (de østeuropæiske lande), medens 2 undlod at stemme.

På forslag af 5. udvalg vedtog plenarforsamlingen den 13. december 1957 med 48 stemmer for, medens 7 undlod at stemme, at opretholde de af 11. plenarforsamling (se beretning angående 11. plenarforsamling, spalte 716), vedtagne retningslinjer for ydelsen af rejse- og opholdsgodtgørelser til medlemmer af FN's forskellige organer. Desuden besluttedes det, at der ud over de sædvanlige dagpengesatser skal ydes en særlig årlig godtgørelse til formænd m. fl. for forskellige udvalg. Denne godtgørelse fastsættes til \$ 2 500 for formanden og de særlige rapportører i folkeretskommissionen og for kommissionens øvrige medlemmer til \$ 1 000.

På forslag af 5. udvalg vedtog plenarforsamlingen den 13. december 1957 med 62 stemmer for, medens 4 undlod at stemme,